

115 років тому, 9 лютого, народилася Галина Мазепа-Коваль - українська і венесуельська художниця, ілюстраторка, графік (1910-1995).

Вона народилася в родині Наталії Сингалевиц-Мазепа, лікарки-бактеріолога і громадської діячки з Кам'янця-Подільського і агронома Ісаака Мазепа з с.Костобоброва Новгород-Сіверського повіту (нині - Чернігівщина), який став політичним діячем і в 1919 р. був Прем'єр-міністром уряду УНР.

Про дитячі роки Галини Мазепа відомостей мало. Коли їй було 5 років, родина переїхала в Україну - до Катеринослава (м.Дніпра), потім до Києва, а в 1920 р. - до Львова, звідти в 1923 р. – до Праги, де прожили два десятиліття.

Родина жила в еміграції, щоб врятуватися від загроз комунізму і лише на початку тридцятих років з'явилася інформація про участь молодої художниці у виставках у Львові, Римі, Берліні, Празі. У 1935 р. вона закінчила в Празі Державну художньо-промислову школу.

Художниця ілюструвала видання для дітей, зокрема казки-п'єси Олександра Олеся, підручники і хрестоматії. Її роботи в цій галузі вважалися неперевершеними за майстерністю.

У Празі в 1939 р. Галина Мазепа вийшла заміж за інженера Володимира Ковалю. У них народилося двоє синів - Володимир і Юрій.

Повоєнна ситуація склалася так, що родина була змушена виїхати з Європи. У зв'язку з активною політичною діяльністю батька Галини, агенти радянських спецслужб полювали за всіма його рідними.

Художниця оселилася у Венесуелі, і ця далека країна стала її другою батьківщиною.

Найвідомішим твором Галини Мазепи є рельєфна картина "Божа Матір Покрова", яка тримає рушник, що покриває козацьку "чайку". Ця робота в 1956 р. здобула першу премію національного салону Венесуели.

Протягом багатьох років українська художниця працювала на кіностудії "Болівар-фільм", постійно виставляла свої роботи на престижних міжнародних форумах мистецтв, відкриваючи перед Латинською Америкою світ українських традицій і культури.

Її картини були удостоєні нагород на багатьох конкурсах і виставка

Основні твори

живопис – «Ворожіння (Три дівчини)» (1946), «Русалки» (1948), «Запорожці» (1957), «Індіанські діти» (1970-і рр.), «Гуцульська мати» (1972), «Хлопець і дівчина» (1975), «Мавка», «Три жінки» (обидва – 1977), «Дівчина з намистом», «Русалки», «При ватрі», «У бою», «Вершники», «Відпочинок», «Заслухані», «Сільський пейзаж» (усі – 1980-і рр.), «Після хокейного матчу» (1980), «Дівчата» (1991); ікони – «Богоматір» (1951; 1973; 1977), «Св. Марія» (1-а премія Нац. виставки в Каракасі, 1956), «Богоматір зі св. Анною» (1972), «Благовіщення», «Покрова», «Мадонна» (усі – 1975), «Ісус Христос», «Янголи» (обидві – 1977), «Різдво Христове» (1980); іл. – до укр. нар. казки «Івасик-Телесик», казок-п'єс «Пригоди Бабусі», «Бабуся у гостях у Ведмеда», «Ведмідь у гостях у Бабусі» Олександра Олеся (усі – 1990-і рр.), творів «Катерина», «Русалка», «Утоплена», «Тополя», «Причинна», «Садок вишневий коло хати» Т. Шевченка (усі – 1991).

Відзнаки

Картини Галини Мазепи були нагороджені й відзначені на багатьох конкурсах. 1956 року у Венесуелі в Національному салоні її твір одержав першу нагороду, яку їй вручив президент країни. Ця нагорода припала мисткині за її рельєфну картину, на якій була виліплена Божа Мати Покрова, що тримала рушник, яким прикривала човен-чайку з козаками. Цим твором, який дістав таке високе визнання у країні проживання художниці, як й іншими своїми творами, мисткиня знайомила чужий для неї, українки, світ з близькою і рідною їй тематикою, українською традицією завдяки талантові, власним зусиллям і матеріальним засобам, які вона здобула тяжкою працею

«Churun Meru», 1986

У 1986 році На 5-му Міжнародному Конкурсі художників ілюстраторів Noma (англ. *The Noma Concours for Picture Book Illustrations*), який організується щодвароки Тихоокеансько-азійським Культурним центром (англ. *Asia/Pacific Cultural Centre*) під егідою ЮНЕСКО для графіків та ілюстраторів з країн Азії (за викл. Японії), країн Тихоокеанського регіону, Африки, Близького Сходу, Латинської Америки та країн Карибського з метою промоції їх творчості та

сприяння реалізації їх творчого потенціалу робота Галини Мазепи-Коваль (або за конкурсною програмою Мазепа де Коваль — Halyna Mazepa de Koval) «Churun Meru» була відмічена спеціальним призом журі.

Протягом багатьох років українська художниця працювала на кіностудії «Болівар-фільм», постійно виставляла свої роботи на престижних міжнародних форумах мистецтв, відкриваючи перед Латинською Америкою світ українських традицій і культури.

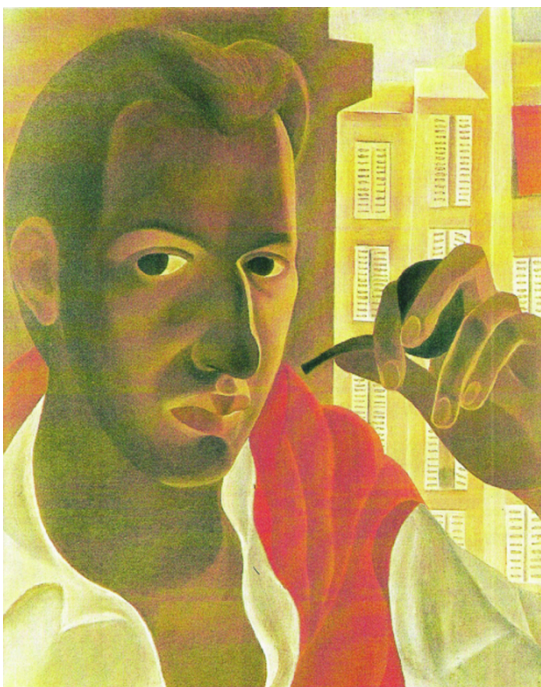
Мисткиня померла в Каракасі 30 червня 1995 року.

ФОТОІЛЮСТРАЦІЇ

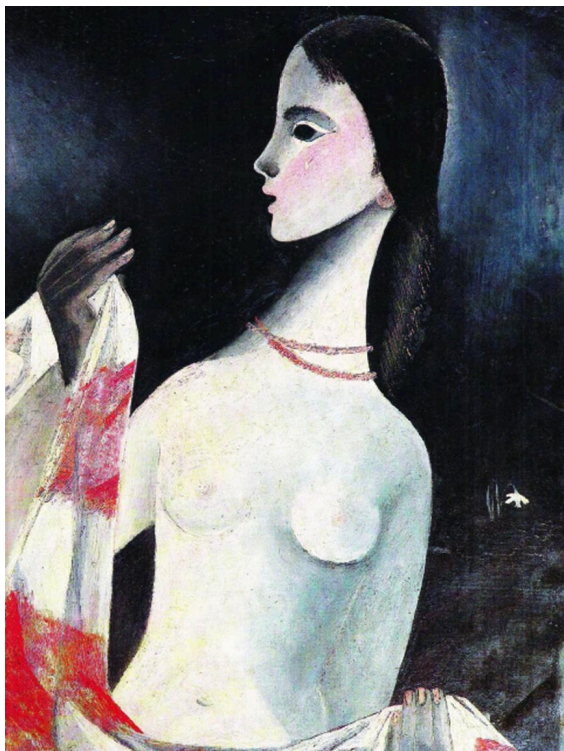
Журнал « Нова хата» в оформленні Галини Мазепи-Коваль

Портрет чоловіка Володимира Коваля

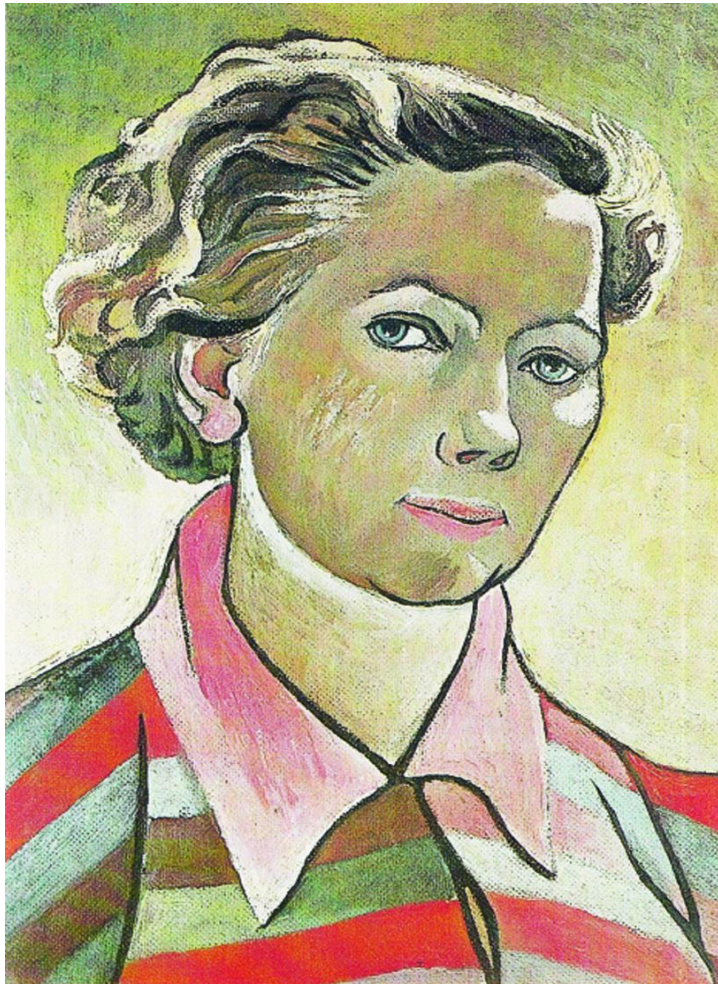

Кошик з овочами (1937)

Дівчина з проліском" (1947), "Дід і баба" (ілюстрація до казки «Івасик Телесик»), Регенсбург' (1947)

Автопортрет" (1950)

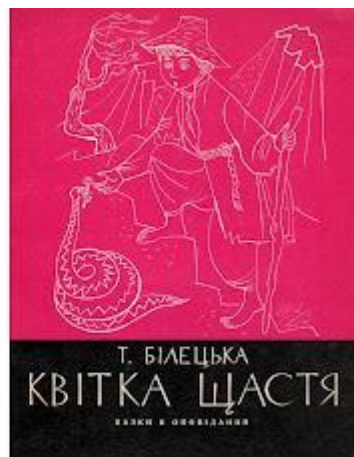
"Відьми", 1977 рік

Прачка”, 1975 рік

Мавка”, 1977 рік

Обкладинки українських книг у діаспорі

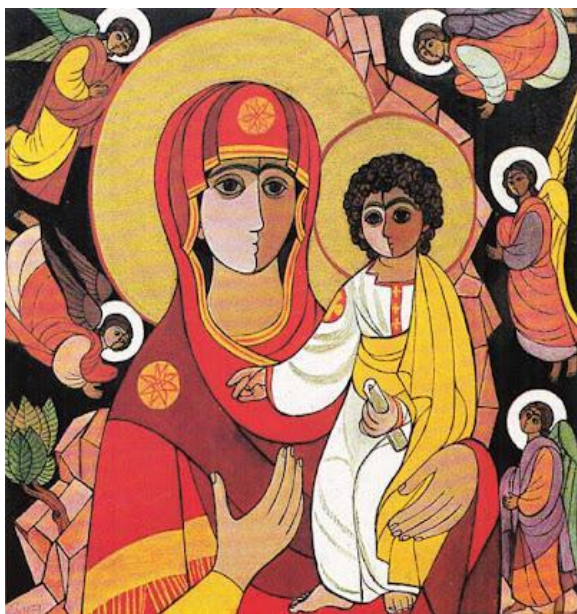
“Дерево життя”, 1959 р

“Запорожці”, 1957 рік;

“Мадонна”, 1951 рік

Божа Матінка”, 1977 рік

Мрійниця”, 1961 рік